7de JAARGANG CURAÇAO DEN 13n SEPTEMBER 1890. N° 350

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Coerant aki ta sali toer Diasabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10.— pa anja
Un number sò fl. 0,25.
Un annuncio di 1 te 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Van gewaardeerde zijde ontvingen wij, over Sœur GILBERTA die helaas te vroeg ontvallen is aan de Katholieke jeugd, het volgende stukje. Om de innige piëteit waarmee het werd geschreven, laten wij het hier gaarne in zijn geheel volgen:

Sœur Gilberta.

De altijd blijde, de steeds gelukkige Sœur GILBERTA heeft den strijd volstreden, hare loopbaan volbracht en volgt nu voor immer het Goddelijk Lam in de rijen der Maagden.

Sœur GILBERTA was bevoorrecht in haar leven, bevoorrecht bij haar sterven en zeker bevoorrecht in het rijk der Hemelen, waar onschuld en eenvoud naar juiste waarde geschat worden!

Sœur GILBERTA was bevoorrecht in haar leven.

Zij werd op den 2[illegible] Oct. 18[illegible] in het dorp Rozendaal (N. B.) geboren. Hare brave ouders voedden haar deugdzaam op en dit hart vatbaar voor al de indrukken van het goede, zocht Onzen Lieven Heer alleen te behagen en Hem bewijzen van oprechte liefde te geven.

Op nog zeer jeugdigen leeftijd gaf zij reeds treffende blijken van vurige godsvrucht en ging dikwijls alleen naar een veraf gelegen Kapel om er de Allerheiligste Maagd te vereeren.

Ontelbaar zijn de moeilijkheden, die zij te overwinnen had, eer het zoo vurig verlangen haars harten kon voldaan worden en zij binnen de enge kloostermuren zich geheel aan haren Jezus kon schenken. Niets echter schrikte haar af: blij en opgeruimd wist zij alles te trotseeren en gevoelde zich gelukkig iets voor den Hemel te mogen lijden. Op den 22en Mei 18[illegible] nam zij het eenvoudige kloosterkleed aan in de Congregatie der Zusters Penitenten Recollectinen van de Onbevlekte Ontvangenis te Rozendaal. Als novice was zij een voorbeeld voor anderen: gelijkmoedig in de verschillende beproevingen, doch zij was overgelukkig op den 1[illegible]en Juni 1865 toen zij, door het uitspreken der H. Geloften, zich onherroepelijk met haar Bruidegom vereenigde en volgens den regel van den H. Franciscus professie deed. Eene andere vreugde echter wachtte deze bewonderenswaardige Zuster, wie ieder offer een feest was, toen zij in het volgende jaar onder hare medezusters werd uitgekozen om naar Curaçao te vertrekken. Op den 18den November 18[illegible] kwam zij hier aan en wij weten het: hoe zij, altijd opgeruimd, hier voor den goeden God gewerkt heeft en hoe zij de arme kleinen, wier heilige eenvoud de hare was, vooral in haar harte droeg. [illegible] Sœur GILBERTA's benijdenswaardige blijmoedigheid en eenvoud [illegible] de levens der Heiligen. [illegible] de beproevingen, die [illegible] ten haar ontbroken [illegible] worden ook gevon[illegible] kloostermuren: zij [illegible] de onsterfelijke kroon der [illegible] versieren en hare glorie in den Hemel verhoogen.

Sœur GILBERTA heeft die ook ondervonden, maar zij vermochten niet den lach harer blijgeestigheid te verduisteren. Nog geen jaar geleden ontving zij op één dag tijding van het overlijden harer geliefde Ouders: het dankbare kinderhart, dat van teedere liefde tot de dierbare Overledenen klopte, gevoelde diep de smart van dit verlies. Sœur GILBERTA was nochtans blij, dat zij den goeden God [illegible] een bewijs van hare edele offervaardigheid mocht brengen in het dierbaarste, wat zij op aarde bezat.

Op den 1[illegible] Juni dezes jaars werd er bij de Zusters een plechtig feest gevierd! 't Zilveren jubelfeest was voor de goede Sœur aangebroken. Vijf en twintig volle jaren had zij de trouw aan haren Hemelschen Bruidegom ongeschonden bewaard; zij mocht dan met volle recht zich verheugen en verblijden. Deze dag is dan ook recht feestelijk door de Eerwaarde Zusters doorgebracht en acht dagen later werd deze gebeurtenis plechtig herdacht in de kerk van Pietermaai, waar de jeugd vurige gebeden voor het welzijn der Jubilante ten Hemel zond en waar SŒUR GILBERTA de oprechtste blijken van de dankbare liefde harer leerlingen mocht ontvangen. Elke schooldag was voor deze Zuster een ware vreugdedag. Voor de jeugd van Pietermaai leefde zij, voor de kleinen harer school zwoegde zij, maar toen zich daar alle krachten vereenigd hadden, opdat deze [illegible] Juni in het hart der feestelingen zou gegrift blijven, mocht deze hooge feestdag door geen ander meer gevolgd worden. Van dien dag aan [illegible] de krachten der goede Zuster [illegible] [illegible] die [illegible] voor naar den Hemel en werd op den [illegible] September [illegible] de H. Sacramenten gesterkt. Zij, die haar op het bed van smarten [illegible] kunnen getuigen, hoe blij, hoe gelukkig zij daar lag!

Sœur GILBERTA was bevoorrecht in haar leven: zij was niet minder bevoorrecht en gelukkig in het uur van sterven, in dat [illegible] Velen met angst en schrik tegemoet zien. Op den 18 November omtrent 5 uur in den namiddag begon de strijd tusschen leven en dood. Monseigneur bevond zich aan het sterfbed; met de gebeden van Z. D. H. vereenigden zich die harer diepbedroefde medezusters en bij deze schare sloten zich aan vijf en twintig Religieusen, die voor korten tijd het bekoorlijke Spanje verlaten hadden om in het verre Maracaibo in den persoon der armen en zieken den Heer hunnen God alleen te dienen. Deze vereenigde gebeden drongen als een aangename geur tot voor den troon van God en begeleidden Sœur GILBERTA voor het oordeel van den rechtvaardigen Rechter, Dien zij in haar leven als haar Bruidegom gediend en bemind had en bij Wien zij door de beoefening van ware religieuse deugden zich een genadig vonnis had voorbereid.

In de hemelsche gewesten vergete Zij hare bedroefde medezusters niet en bescherme de kinderkens van Pietermaai, die zoo weinig vermoedden dat de scheidingsure zoo nabij was, toen zij den [illegible] zongen:

[illegible]

INGEZONDEN.

[illegible] les habitants de la [illegible] Le Steamer hollandais [illegible] rentrant le matin dans la rade, apportait le [illegible] d'un vénérable [illegible] racao, décédé en mer quelques heures après le départ du steamer.

Homme d'une sainteté remarquable, d'un dévouement à toute épreuve, le R. P. VISCHER J. A. M. JANSEN laisse de profonds regrets dans le cœur de tous ceux qui l'ont connu. Curé de la paroisse de "Willebrordus", il a accompli à la lettre cette parole de notre Seigneur Jésus Christ: "[illegible]" Le bon pasteur a donné sa vie pour ses brebis.

Le saint et vaillant missionnaire a donné sa vie, sa fortune, sacrifié les douces joies de la famille, pour annoncer la bonne nouvelle de Jésus-Christ aux habitants de "Willebr[illegible]

FEUILLETON.

E manoe invisible.

[illegible]

Continuacion.

Después di tantoe márcha nan a yegá na un kapel chikitoe, trahá na drenmentoe di un camina koe tabata baha den un precipicio formá meimei di dos seroe. Parcé e misa ayí mester a sirbi pa moestra e luitenant ki banda él tabatin di cogé, pasobra dj' ayí unbé él a abandoná camina grandi i él a hincá cabez pa seroe. Ora nan a camna basta largoe riba un camina desigual i toer na piedra, nan a haya nan rondoná di hopi cerritoe, i na mes tempoe koe nan tabata perdiendo tera abao fó di vista, nan a mira un plataforma di baranca coe algun cas riba dj' éle. E officier a comandá "*halte*" (halt) delante e promer cas di mas grandi coe e otronan, i koe, huzgando pa algún barril basji chikitoe cologá na su porta, mester a ser considerá como un *posada ó taverna*. Mientras e soldanan a keda ta sosega, sacando nan flesji fo di sacoe ta zoenchi, e luitenant a subi un trapi di paloe drenta e taverna asina retirá.

Tabatin ayí [illegible] persona na toer [illegible] tres [illegible] ó vendedó di mula, hungando baraha coe un partida di carta susji riba un mesa meimei di sala, i koe no a keda mira e Francés coe machoe bon wowo, ora él a drenta; ademas e muhé, doña di taverna, ocupá ta prepara algun coeminda, i porfin un homber, asina scondi sintá banda di fogón, koe tabata imposible di distingui su cara.

E officier a pidi un glas di binja, i mientras e muhé a bai cogéle p' éle, él a coeminsa fluit camná yega cerca e hungadonan.

—"Ta calor awé i un camina maloe," e luitenant dici, parandoe cerca stoel di un dje tres hombernan.

E hoernan no a honréle ni coe un sola palabra i pa toer respondi él no a haya sino cara seria. E silencio ayí a keda dura algun ratoe; porfin nan a tende un tosamentoe secoe banda di fogón, i e homber koe tabata ayí sintá, a lamanta ta sali bai, coheando, i primiendo riba su garoti koe tabata sirbiéle di apoyo. E luitenant a keda ta miréle fihamente, ora él a pasa su delanti; ma e desconocido parcé no a haci ningún casoe dj' éle, i él a sali bai. Cincoe minuut después e soldanan tambe a bolbe cogé camina.

Ora nan a yega na fin di un pueblecito miserable, e officier a mira un homber ta coheá, ta bai nan delanti, i fadá él a gritéle:

—"*Hola, paisano!*"

E [illegible] ayí tabata e mes desconocido, koe a sali fó dje taverna, despues koe él i e luitenant a haci un senjal di wowo coe otro. E homber ayí por tabatin 35 ania di edad; su cara tabata severa, su cabei cortá corticoe, contra coestumber spanjó, i su bisti di panja ordinario.

Como su conversión coe e officier no a toema lugar na secretoe, asina anto e soldanan a haya bien lihé sabi, koe ta mandá nan tabata pa bai cogé e guerilla asina temible, "*e invisible*." E Spanjó ayí koe mester a sirbi pa moestra nan camina, a ser reconocé pa algún di nan, como e spión koe un die generalnan francés a yegá di usá. Después anto koe nan a keda subi seroe mas di un ora largoe, él a baha nan den rioól di un catarata (caida di agua fo di seroe) koe na e tempoe di anja ayí tabata secoe i toer sombreá coe paloe grandi. Algún cien pia mas arriba koe e kloof, tabatin un cerritoe di santoe i baranca, camina un rio chikitoe tabata coeri. Subimentoe dje cerritoe tabata tan maloe i tan peligroso, koe ta un pa un por subiéle, i ainda masjá poco poco i coe muchoe cuidado.

—"Bo ta pasa nos lugarnan stranjo," e officier Larose dici coe e Spanjó, ora nan a yega na un distancia dje catarata.

—"Esnan koe nos ta busca, nos no por haya nan den camina yanoe ni riba camina grandi," e Spanjó [illegible] "Si nos pasa e kloof aki, [illegible] peor ta tras di lomba. Ma [illegible] largo bo soldanan soseg i un [illegible] no ta coestumá [illegible] asina sorto di [illegible] mentoe. Keda coe nan aki soseg [illegible] cuartoe di ora; mi ta bai adelanti na sondi tera."

E soldanan a pone nan skopet na rotten i coe dificultad e Spanjó, coheando, a subi e cerritoe camina e rio chikitoe ta bata coeri. Ora él a yega arriba, él a keda para un momentoe ketoe, él a tira un vista riba esnan koe a keda aya bao, ta speréle, i dj' ayí él a desaparecé tras dje paloenan haltoe.

Luitenant Larose koe a keda ta obsevéle, te ora él a somentá, a spanta terriblemente. A figuréle koe tabatin un gran cambio den dje homber, koe di golpi a bira duroe i fuerte, i ta camna perfectamente bon.

Promer koe e officier a haya ni tempoe di reflexioná ayí riba, nan a tende tiramentoe den paloenan, i nan a reconocé voz dje Spanjó ta grita socorro, socorro.

Larose coe su soldanan a coeri unbé pa bai socorréle, ma apenas nan a yega 3 stap fo dje catarata, koe un bala a traspasá e officier mortalmente. Riba e promer tiroe a sigi otro, despues otro i asina bon gemikt, koe toer dos e sergeantnan també a cai morto. Nan tabata mira e tiroenan sali fó di den ramanan di paloe,

do." Sa mémoire sera éternelle, car elle est celle d'un Juste. Le R. P. se rendait en Europe pour refaire sa santé épuisée par les veilles et les fatigues du Saint ministère. Mais il était mûr pour le ciel. Il avait combattu le bon combat du Seigneur. Dieu l'a récompensé.

Monsieur le Commandant du "Prins-Maurits", suivi de ses principaux officiers, monsieur J. B. Vital, Consul de Hollande, les sujets des différentes colonies hollandaises, messieures les membres du conseil de fabrique, monsieur le Magistrat Communal, le clergé de la paroisse, les frèrs de l'Instruccion Chrétienne, les dames religieuses de "Saint-Joseph de Cluny," se sont fait un devoir de rendre au vénerable défunt tous les honneurs dus à son caractère sacerdotal et de remplacer en cette douloureuse circonstance la famille absente. Les restes du cher et regretté père VINCENT JANSSEN reposent dans le cimetière de la paroisse, auprès des missionaires comme lui, qui sont venus aussi donner leur vie pour la grande cause de Dieu et des ames.

R. I. P.

P. A. MONSANTO.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij gouvernements-beschikking is aan den heer R. J. Hoijer, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als 2e. Luitenant bij de d. d. Stedelijke Schutterij, onder dankbetuiging voor de in die betrekking bewezen diensten.

Bij gouvernements beschikking is de heer A. H. van Baren Schele benoemd tot onderwijzer 2e. klasse bij het openbaar onderwijs alhier.

Bij gouvernements-beschikking is de heer P. J. C Lampe, op zijn verzoek, eervol ontheven van de verdere waarneming der betrekking van ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij het Kantongerecht op *Aruba*, en als zoodanig benoemd de heer Juan Chabaya Croes.

Begeleid door ZEW. Heeren Domingo Lamolla en Francisco Parera en de Heeren Angel Urdaneta en Alfred Vargas van Maracaibo, stoomden hier ll. Zondag met de *Holsatian* de haven binnen een vijf en twintig spaansche Liefdezusters, die te Maracaibo aan verschillende inrichtingen van weldadigheid haar krachten zullen gaan wijden.

De Eerw. Zusters behooren tot de Congregatie van de H. Anna, die in het jaar 1804 in Spanje opgericht, zich tot heden in een bloeienden toestand verheugen mag en daar 34 kloosters telt.

In het begin van Augustus uit Lerida in Catalonië vertrokken kwamen zij na een gelukkigen overtocht behouden hier aan en werden met voorkomende gastvrijheid ontvangen. Zijn Doorl. Hoogw. Mgr. H. Joosten bood den beiden geestelijken zijn woning aan, terwijl de Liefdezusters hun intrek namen bij de Dochters van den H. Franciscus, die in ons bevoorrecht Curaçao reeds zooveel jaren onvermoeid de liefdediensten uitoefenen, waaraan de spaansche zusters zich nu te Maracaibo gaan wijden. Hier verblijven zij tot eerstkomende boot der Red D. Line haar naar de plaats harer bestemming zal voeren.

Intusschen is te Maracaibo alles op de komst der langverbeide Zusters voorbereid en het program der ontvangst, die schitterend belooft te zijn, wat het voornaamste betreft reeds vastgesteld.

Bij hun aankomst begeven zij zich naar het huis van den heer A. Urdaneta in de volgende orde:

Een voor deze gelegenheid vervaardigd vaandel, waarop de beeltenissen van de H. Maagd en de H. Anna, gaat de stoet voor langs de Oost-en Zuidzijde der markt door de straten van Colon en de las Ciencias tot de genoemde huizinge. Onmiddellijk achter het vaandel volgt een rijtuig, waarin de ZEW. Heer Domingo Lamolla, de generaal Overste der Eerw. Zusters voor het Lazaret bestemd en de president daarvan, de Heer Urdaneta, plaats nemen. Het tweede rijtuig vervoert den ZEW. Heer Francisco Parera, de Eerw. Oversten van het Ziekenhuis, het Weeshuis en van het Hospitaal de Chiquinquirá met den president dezer instelling: den Heer A. F. Vargas.

Daarachter volgen de rijtuigen, waarin de overige Zusters gezeten zijn.

Afgestapt aan het verblijf van den heer Urdaneta begeven zich allen naar het oratorium dezer woning, om God en de Koningin der engelen dank te zeggen voor de behouden overtocht en gelukkige aankomst op Maracaibo.

Na afloop daarvan hebben de voorstelling plaats, waarbij de presidenten en leden van den raad der genoemde inrichtingen tegenwoordig zullen zijn.

Hierbij zijn tevens eereplaatsen voorbehouden voor de geestelijke en wereldlijke digniteiten, die dit plechtig voorstellen der Eerw. Zuster aan de voornamen in Maracaibo met hun tegenwoordigheid zoaden willen vereeren.

Op den morgen na dezen plechtigen intocht begeven de Eerw. Zusters begeleid door de hoogere geestelijkheid zich naar de hoofdkerk, waar na de plechtige H. Mis, waaronder de Zusters communiceeren, de lofzang *Te Deum* zal gezongen en een predicatie gehouden worden door den ZEW. Heer Doming o Lamolla.

De installatie der Zusters in de respectieve inrichtigen: het Lazaret, het Gasthuis, het Weeshuis en het Hospitaal de Chiquinquirá zal bepaald worden.

Onze beste wenschen en beden vergezellen de moedige Zusters naar Maracaibo. Wij hopen, dat haar arbeid rijke vruchten moge opleveren voor de inrichtingen, waaraan zij in opofferende liefde haar krachten gaan toewijden.

NEDERLAND.

— Den 9den Augustus 1890 heeft te Parijs de uitwisseling plaats gehad der akten van bekrachtiging der op 28 April 1890 aldaar door de wederzijdsche gevolmachtigden van Nederland en Frankrijk uitgewisselde verklaring aangaande de bevoegdheid van den scheidsrechter in het aanhangig geschil betreffende de grensscheiding tusschen Suriname Fransch-Guyana.

— Uit Petersburg wordt aan de *N. R. Ct.* gemeld, dat de kapitein ter zee Quispel, commandant van de *Koningin Emma der Nederlanden* jl. Zondag tot de genoodigden behoorde aan 't diner, hetwelk door den czaar op Peterhof was gegeven, ter gelegengeid van den naamdag van H. M. de keizerin.

Zaterdag te voren was ter eere van het verjaarfeest van H. M. de koningin der Nederlanden 's namiddags eene feestelijke godsdienstoefening gehouden in de Hollandsche Gereformeerde kerk op het Newski Prospekt, waaraan, behalve door eenige leden aan het diplomatieke corps en vertegenwoordigers der Ned. kolonie in de Russische hoofdstad, ook door de officieren en een deel der manschappen van genoemd oorlogsschip werd deelgenomen. De *Koningin Emma* ligt op de Newa ten anker en was dien dag, evenals de emliggende Russische oorlogsschepen, jachten en andere vaartuigen rijk met vlaggen getooid.

BUITENLAND.

Italie. Uit Rome wordt het volgende gemeld:

Verleden Vrijdag heeft de H. Vader een zeer gewichtigen brief aan kardinaal Lavigerie gezonden, betreffende de zaken in Afrika. Men weet niet of hij openbaar gemaakt zal worden.

—De heer Iswolsky, vertegenwoordiger van den czaar bij het Vaticaan, wordt elk oogenblik te Rome verwacht. De onderhandelingen moeten nog ten einde gebracht worden betreffende de benoeming van den aartsbisschop van Mohilev. Rusland heeft reeds zijn candidaat gesteld, en de uitslag schijnt zeer nabij te zijn.

Leo XIII zal een brief aan het derde sociale congres van Luik zenden, daar dit congres, hetwelk een internationaal karakter heeft, van bijzonder gewicht is. Om deze reden zal de brief van Leo XIII aan den president van groot belang zijn.

— De H. Congregatie der Riten heeft het plan in ernstige overweging genomen, een exarchaat voor de Bulgaarsche katholieken op te richten, opdat zij dezelfde burgerlijke privilegiën zouden kunnen genieten als de schismatieken door hun exarchaat, waarvan de jurisdictie, op het aandringen van Engeland en de regeering der triple alliantie, door de Verheven Porte tot de Bulgaren in Macedonië is uitgestrekt, niettegenstaande den tegenstand van Griekenland en Servie en de ontevredenheid van Rusland.

— Men heeft een tekort van drie millioen ontdekt in de kas van de Adriatische vereeniging, die, zooals men weet, de helft van alle Italiaansche spoorwegen exploiteert. Een enquête is ingesteld.

— De liberale pers heeft het gewicht der erfenis of schenking van wijlen de markiezin Du Plessis-Bellière verbazend overdreven. Niets is meer bewonderenswaardig dan de edelmoedigheid der schenkster en het edel voorbeeld, dat zij daardoor allen geeft, die den H. Vader kunnen schadeloos stellen voor de beroovingen, waarvan hij het slachtoffer is. Zekere publicisten hebben het bedrag der schenking op tientallen van millioenen geraamd.

De waarheid is, dat, volgens mededeeling van Mgr. Folchi, kamerheer van de Roomsche Kerk en administrator van de goederen van den H. Stoel, die zich naar Parijs heeft begeven om bezit te nemen van de erfenis in quaestie, deze schenking bestaat uit het paleis, dat wijlen de markiezin Du Plessis op de place de la Concorde bewoonde, en dat voortaan tot verblijf der apostolische nunciatuur zal dienen; en uit een kasteel in Picardië, waartoe uitgestrekte eigendommen behooren.

Maar op de rente dezer eigendommen heeft de overleden markiezin talrijke legaten van weldadigheid ten laste van den H. Stoel gelaten, waarvan verscheidene van een eeuwigdurend karakter ter gunste van katholieke stichtingen.

Volgens de *Progrès Militaire* zal de Fransch Duitsche grens weder, evenals dit vóor de oorlog van 1870 71 het geval was, door een kale strook grond van 2 meter breedte worden aangeduid. Voor dit doel heeft men nieuwe grenssteenen geplaatst en wordt het hout aan weerszijden van de aldus aangegeven lijn ter breedte van een meter weggekapt.

— Z. H. de Paus, begeerig om de studie der wetenschappen nog meer te verbreiden, heeft besloten, dat de Vaticaansche bibliotheek voortaan voor iederen toegankelijk zal zijn. Men weet, dat deze bibliotheek de schoonste der wereld is en tevens, wat de verzameling handschriften betreft, de uitgebreidste. Zij omvat ruim 50.000 boeken en 25.000 manuscripten.

Duitschland. — De Münchener

---

ma nan no por a distingui e tiradó. E soldanan, toer tolondrí i toer sustá, a haci un descarga na aria, caba nan a bira lomba, cargando nan morto bai. Ma ainda cos no a caba pa nan; duranti nan retirada un pa un di nan tabata cai.

Apenas e de laatste un di nan a aicha nan dje lugar fatal, koe ata a parce un homber coe tres skopet cargá riba su schouder. Lihé i purá el a baha den e rooi i él a desaparecé den e mondi cerá, i dj'ayi él a bolbe sali manoe basji. Después di a para contempla un ratoe e plas di sanger coe i djé Francesnan koe a perece, él a abandona e kloof.

E soldanan sobra a stop para un momentoe na e pueblecito, pa nan huur un garosji di vaca pone e mortonan adén, i dj'ayi nan a sigui. Ja a coemimza bira scur caba, ma nan a prefera mihor di continuá nan camina, pasobra muy probablemente nan por a yegá nan cuartel e anochi ayi mes.

Ora e soldanan a sali fó djé pueblecito, nan a tende un gritoe duroe di "¡hola! ¡hei!" i nan a keda masiá admirá di mira e Spanjó, nan moestradó di camina, ta coheá ta bini nan tras. Visiblemente él tabata parce bon maltratá, pasobra su cabez tabata mará coe un lensoe toer na sanger.

E soldanan a rondonéle, i cada un di nan tabata puntréle, ta com cos a pasa i ta com él a haci scapa.

— "Apenas" el dici, "mi a subi e cerritoe camina e rio ta coeri, i mi a drenta un mondi chikitoe pa mi sonda tera, koe mi kier mira un homber fuerte ta bini riba mi, i él a dal mi asina un kolf coe su skopet, koe mi a kita cai tó di mi. E gueriljanan ó kende koe nan ta, a bai larga mi pa morto ayi bao, pasobra ora mi a bolbe na mi mes, mi a haya mi sô i mi a lamanta lihé sigui boso tras; ata toer cos koe mi sabi, a socede.

"— *Allons* [vamonos]!" e koprá coe a toema comando awor dici; "mi ta contentoe, koe bo a salba. Bo tin di bam Pora coe nos, pa bo conta toer cos. Mi mes no por haci un bon rapport, pasobra toer cos a pasa asina liher, i ademas den un kloof asina. Subi anto den garosji, pasobra sigur lo bo no tin miedoe dje mortonan.

"—¡ Nó, del todo, (totalisimamente) i", e Spanjó a responde, i él a cai droemi sosegá cerca e mortonan."

Ja solo a baha caba i apenas e soldanan a camna un distancia chikitoe, pa motiboe koe e garosji no por a bai muchoe lihé, koe nan kier tende hopi pia di cabai ta bini, i no a dura muchoe, un división di cabaljeria a presenta nan dilanti.

—"¡*Qui vive*, (werda)!" e officier di cabalieria a grita; ¿oenda boso ta bai?"

E koprá a contéle toer lo ke a socede. E officier a bira furioso, ora él a tende nan pérdida i com nan a coeri cobardemente delanti di enemigoe koe sigur no tabata consisti sino di un dos tres boer miserable. Caba él a stop su cabai para, larga e soldanan pasa, pa él mira e mortonan.

—"Esai ta nos moestradó di camina" e koprá dici. "El ta coheá i él a sali heridá; ta p'esai mi a permitiéle di drenta garosji."

—"¡ Hm!" e officier a grunja; "ta su culpa, koe nan a derrota boso asina. — ¡ Hola, paisano! ¿Ta com bo por a hiba nos hendenan bai toema nan morto asina?"

Duranti un minuut largoe e Spanjó a keda ketoe. Promer ora e officier a kere koe ta na sonjo él tabata, i p'esai él a pusjéle na su nek cos su balinja di spada; ma ora él a ripará bon, él a convencé su mes, koe e paisano tabata completamente lamantá ta miréle coe wowo hanchoe gespan.

—"*Ce vaurien est-il fou ou gris?* (ta loco ó boerachi e vagamundoe ayi ta)? Responde sí ó nó, tú miserable. Bo a toema riba bo di bai moestra nos hendenan nesji dje "*invisible*," i bo a larga nan tira nitar di nan mata. ¿Bo sabi, koe mi por larga horca bo na di promer paloe koe nos topa, si ta cos mi observa di mas minima falsedad den bo?"

— "Su senioria por haci manera ta parcéle," e Spanjó a contestá coe un stem grot. "No ta mi falta lo ke a socede, i si ta cos bo kier juda nos, anto te ainda no ta laat pa nos drecha lo ke a danja."

—"¿ Di ki modi?" e officier a puntréle. "¿Kiko cabaljeria por haci den e mondinan será, camina e gueriljanan ta semper scondé?"

—"Muchoe," e paisano dici," á lo menos na e ocasión aki. E *invisible* i su hendenan a derrota nos awe mainta, di modi koe nan lo no spera un segundo atake awe nochi mes, i como mi conocé toer camina bon i mi sabi oenda nan ranchoe ta, asina mi por bisa coe seguridad den ki boeracoe nos lo haya nan. Ta un cueba den barica di un seroe koe cabaljeria por drentéle facilmente; su subimentoe no ta nada dificil. Lo mi a propone e soldanan aki mes pa mi a hiba nan ayá, ma nan tabata masjá fatigá i ademas completamente desanimá pa e pérdidanan koe nan a caba di sufri.

Conclusión ta continuá.

correspondent van de *Germania* schrijft aan zijn blad :

Een der meest belangwekkende tijdingen der jongste dagen zal wel zijn, dat de heer van Lutz, die nog in November jl. het Vaticaan staatsgevaarlijk noemde, die achttien jaren lang de Katholieke Kerk zooveel leeds heeft berokkend, thans in den schoot dier Kerk is teruggekeerd.

De Beiersche oud-minister heeft dezer dagen in handen van Mgr. den aartsbisschop Von Thoma de belijdenis afgelegd, dat hij alles gelooft, wat de Katholieke Kerk te gelooven voorstelt.

Een gevoel van innige vreugde vervult den Christen, die de bekeering van den zoo zwaar lijdenden, op het sterfbed liggenden staatsman verneemt.

— Naar het heet, is de keizer voornemens, zijn tweeden zoon den titel van hertog van Helgoland te geven; de oudste draagt, zooals men weet, dien van prins van Pruisen.

— Onder de puinhoopen van het ingestort huis te Crefeld zijn 26 dooden gevonden : 3 mannen, 6 vrouwen en 17 kinderen ; 10 personen zijn er levend uitgehaald. Op 't oogenblik der ramp waren 12 huurders afwezig.

— Hoe gevaarlijk het drijf of stuifzand aan de Oostzeekust kan zijn, ondervond kort geleden een toerist, die van Memel uit het visscherdorpje Rossiten trachtte te bereiken. Bij het dorpje Billkoppen, waar het stuifzand nooit tot rust komt, viel het hem op, dat het zand niet alleen steeds dieper werd en hem het gaan zeer bemoeielijkte, maar ook dat het voordurend wegwoei en zich verplaatste, ofschoon er maar zeer weinig wind was. Hij wilde nu een anderen en veiliger weg kiezen, maar reeds na weinige schreden stond hij zoo diep in het zand, dat hij zich niet meer kon bewegen, en bemerkte met schrik, hoe hij steeds dieper zonk, zoodat hij weldra tot zijn knieën in het zand stond. Zoodra hij trachtte, de handen tot bevrijding der voeten te gebruiken, raakten ook deze in het zand beklemd, zoodat hij eerst nu het groote gevaar inzag, waarin hij zich bevond. Uit alle macht riep hij om hulp, dat gelukkig van toevallig in de buurt zijnde visschers gehoord werd. Zij ijlden onmiddelijk den jongen man te hulp, die ondertusschen reeds tot den buik in het zand stond, en hadden geluk, hem uit deze hachelijke positie te bevrijden.

Dit feit staat echter volstrekt niet op zich zelf. Zoo verdween op dezelfde hoogte eenige jaren geleden een postbode, maar in weerwil van alle nasporingen slaagde men er niet in hem te vinden.

Na twee jaar ontdekte hem echter zijn geraamte, dat herkenbaar was aan de leeren brieventasch en de zich daarin bevindende geldswaarde.

— Te Berlijn is den 4en. Augustus een Internationaal Congres van geneeskundigen geopend in den daarvoor fraai versierden circus Renz, waarvan alle zitplaatsen tot aan het dak bezet waren. Niet minder dan 5000 zeergeleerde heeren uit alle landen waren daar met nog een paar duizend gasten uit voorname kringen vergaderd onder praesidium van prof. Virchow. Uit Frankrijk namen officieel 34 geneesheeren aan het congres deel, terwijl er zich nog ongeveer 200 niet-officieele fransche gasten hadden bijgevoegd. Met veel onderscheiding werden deze heeren behandeld, wat een aangenamen indruk op de geheele vergadering teweegbracht. Ook die uit Rusland officieel aan het congres deelnamen ontvingen menig blijk van belangstelling, die met gelijke beleefdheid beantwoord werden. Nederland was er uitmuntend vertegenwoordigd.

Zes dagen bleef de Vergadering bijeen en er deed zich in dien tijd menige gelegenheid voor om den internationalen broederband te versterken en grootsche blijken te geven van onderlinge sympathie.

Zaterdag -namiddag 9 Aug. werd het Congres plechtig gesloten. De laatste wetenschappelijke voordracht was van prof. Stokvis uit Amsterdam „over vergelijkende rassen-pathologie," en meer in het bijzonder „over acclimatiseeren in tropische gewesten". Op grond van statistische gegevens toonde de hoogleeraar in zijn belangrijke beschouwingen aan, dat de Europeanen, mits de vereischte hygiënische maatregelen in acht nemende, over het algemeen even goed aan het vreemde klimaat kunnen gewennen als de inboorlingen. Bij koloniale troepen heeft de ondervinding geleerd dat, met de noodige omzichtigheid en bij satinaire maatregelen, het sterftecijfer voor vermindering vatbaar is. Bij vestiging in kolonien moet men natuurlijk in het oog houden dat bruikbare individuen en gezonde streken moeten uitgezocht worden, en dat de levenswijze van den blanke tevens die van een wijze moet zijn (*der weisse Mann soll zugleich ein weiser Mann sein.*)

Na afloop der voordrachten wees prof. Virchow op de beteekenis dezer bijeenkomst, „een beteekenis van zoo groot belang als de wereld tot dusver nog niet had aanschouwd" (!) De arbeid van het Congres was steeds op de hoogte geweest van de eischen der wetenschap : ook waren verbroedering en liefde voor den wereldvrede door deze samenkomst bevorderd. Hij verklaarde het Congres gesloten.

Terwijl Virchow sprak, gaf de fransche eere-voorzitter, professor Bouchard, herhaaldelijk door op in het oog loopende wijze in de handen te klappen, in zekeren zin het sein tot algemeene teekenen van bijval. Toen, na een aantal andere buitenlandsche sprekers, tegen het slot Bouchard zelf het woord vroeg, weerklonken, nog voordat hij iets gezegd had, van alle kanten toejuichingen, hetgeen in een onbeschrijfelijk gejubel overging, toen Bouchard, klaarblijkelijk diep getroffen, dankzegde voor de bijzonder hartelijke ontvangst, welke den Franschen te Berlijn ten deel was gevallen, en dit niet enkel officieel bij de autoriteiten en in regeeringskringen, maar ook bij de geheele bevolking. Bouchard prees in de warmste bewoordingen den voorzitter Virchow, als „den trots der wetenschap", en hij sprak met zulk een oprechte waardering over het verblijf te Berlijn, dat zijn woorden ten slotte in den storm van toejuichingen letterlijk verloren gingen. Bouchard werd in zekeren zin nog overtroffen door den Italiaan Baccelli, die aan het slot van een in schoon Latijn gestelde rede, den tegenstrevenden Virchow op de tribune eenvoudig bij het hoofd vatte en hem al kussende omarmde, waarop zulk een „hoera !" losbarstte, dat het circus er van daverde ! Van de talrijke sprekers, die hun dank over den gang van het Congres betuigden, maakte alleen de hongaarsche gedelegeerde Czatary een politieke opmerking, door op een bondgenootschap met Duitschland te zinspelen, waarbij Hongarije „zijn vriendschap zou betoonen, zoodra het noodig was."

In de aangenaamste stemming ging het Congres uiteen.

Helgoland.—De Helgolanders hebben niet te klagen over de overdracht van hun eiland aan Duitschland. In zijn blijkbaar hooge ingenomenheid met de winst van dit nieuwe stukje Duitschen grond heeft Wilhelm II het thans levende geslacht vrijgesteld van den militairen dienst zoo voor leger als vloot. Aldus is toegezegd in de keizerlijke proclamatie, welke minister Bötticher onmiddelijk na 's keizers aankomst aan de eilanders voorlas. In dat stuk werd gezegd, dat de Helgolanders thans langs vreedzamen weg terugkeeren in de verhouding tot het Duitsche vaderland, tot welke de geschiedenis, de ligging en de betrekkingen van hun eiland hen bestemmen. De keizer vertrouwt, dat de eilanders den regeerder van het Duitsche vaderland in oprechtheid verknocht zullen blijven, terwijl hij hun zijnerzijds alle bescherming en zorg toezegt, met de belofte dat hun inheemsche wetten en gebruiken zooveel mogelijk onveranderd zullen worden gelaten.

Na het voorlezen dezer proclamatie richtte de keizer eene toespraak tot zijne mariniers, waarbij hij den dag van Wörth herdacht, toen de eerste slag geslagen werd tot het grondvesten van het nieuwe Duitsche Rijk. Thans mocht hij, zonder strijd en bloedvergieten, dit eiland als laatste stuk Duitsche aarde bij het Duitsche vaderland inlijven. Dit eiland, was bestemd een bolwerk te worden voor de Duitsche visschers, een steunpunt voor de Duitsche marine en eene wijkplaats voor de Duitsche zeevaarders.

Ten teeken der plechtige inbezitneming beval de keizer het hijschen van den keizerlijken standaard naast dien van de Duitsche marine.

De geestdriftige ontvangst, die keizer Wilhelm op Helgoland heeft ondervonden, is het beste bewijs geweest, dat de bewoners ervan met genoegen uit de vreemde overheersching terugkeeren tot het volk, met hetwelk zij in ras, taal en zeden één zijn.

— Even voor Helgoland Duitsch werd, is het op het eiland haast vechten geweest tusschen de postzegelliefhebbers, die er vertoefden, om nog Helgolandsche postzegels machtig te worden. Het gedrang aan het postkantoor was soms levensgevaarlijk.

Geen badgast, of hij had wel een vriend of kennis, die postzegels verzamelde, en daarom verzonden allen een paar dagen voor de inlijving bij Duitschland brieven naar hunne vrienden.

De post - directeur op het eiland had het nooit zoo druk gehad. Hij stond van den vroegen ochtend tot den avond aan den lessenaar en had de handen vol om al de brieven te verzenden.

De postzegels werden reeds een dag na de inlijving tegen vrij hooge prijzen van de hand gedaan.

Frankrijk.— Naar aanleiding der door Laguerre versprede opzienbare geruchten maakt men zich thans ongerust over een dezer dagen voorgevallen feit. Fransche toeristen hebben onlangs op Fransch gebied een viertal Italiaansche officieren in uniform aangetroffen. Dezen gaven voor, dat zij, den Mont-Blanc bestegen hebbende, door een onweer overvallen waren en niet meer langs den Italiaanschen kant terug konden keeren, zoodat zij uit lijfsbehoud genoodzaakt waren geweest, langs den Franschen kant neer te komen en op Fransch gebied te overnachten. Hoewel men het vreemd vond, dat officieren in volle wapenrusting een berg gaan beklimmen, liet men hen gaan, doch thans vraagt men zich af, of het geen verkenners waren, die het terrein kwamen opnemen.

—Laguerre schreef in de *Presse*:

„Ik ontvang uit Italië geheimzinnige waarschuwingen van trouwe vrienden. Men waarschuwt ons, Franschen, op onze hoede te zijn ; er wordt iets onverwachts voorbereid. Van alle kanten komen Italiaansche troepen naar de Fransche grens. Schepen worden uitgezonden met vergezegelde instructiën die eerst buitengaats mogen geopend worden."

Belgie.— De Brusselsche conferentie tot bestrijding der slavernij is tot dusverre nog zonder gevolg gebleven wegens het uitblijven der beslissing van de Nederlandsche regeering in zake het al dan niet teekenen der vastgestelde overeenkomst. Eenige dagen geleden verhaalde de Londensche *Daily Chronicle*, dat het kabinet van 's Gravenhage niet ongeneigd was, de acte te bekrachtigen. In verband daarmede schrijft heden de *Indépendance Belge*, wier betrekkingen tot baron de Lambermont bekend zijn, het volgende :

Wij meenen thans te kunnen verzekeren, dat er tot dusverre geen spraak is van onderhandelingen, strekkende om de Nederlandsche regeering te bewegen tot een terugkomen op hare weigering om de definitieve acte te teekenen. De concessiën, welke het Haagsche kabinet volgens het Engelsche blad bereid ware te doen, behoeven niet meer gedaan te worden : de quaestie der sterkedranken is reeds geregeld, en wat de uitvoerrechten betreft ; niemand heeft den Vrijen-Congo-staat het recht tot heffing daarvan betwist.

Dezer dagen heeft een der directeuren van de Engelsche maatschappij tot bescherming der inboorlingen, de heer Fox, eenigen tijd in Den Haag doorgebracht en met verscheidene hooggeplaatste personen van gedachte gewisseld. Het doel van den heer Fox was, Nederland in het belang der inboorlingen over te halen tot een geheel of gedeeltelijk opgeven van zijn handel in spiritualiën met Afrika. De gesprekken met verschillende invloedrijke personages hebben hem overtuigd, dat er in dien zin niet veel te hopen viel, zoodat hij ten minste voorloopig van de Nederlandsche regeering geene maatregelen tot verbod van den handel in sterke dranken met sommige koloniën verwachten kan.

— De provincie Luik telt onder hare gemeenten eenen, die geen enkele kroeg of herberg rijk is. Deze witte raaf onder de gemeenten is het dorpje Linchot, dat om deze reden aan de vergetelheid dient ontrukt te worden.

De vereeniging tegen het misbruik van sterken drank moet er noodzakelijk nota van nemen, en het plaatsje verdient door die exceptioneele merkwaardigheid de bewondering onzer tijdgenooten.

Zou het in Nederland zijn weerga wel hebben ?

Engeland. — De door den heer Gladstone op touw gezette beweging tegen de zending van Lintorn Simmons bij den H. Stoel werd van verschillende zijden in Engeland ijverig bestreden, niet alleen door Katholieke maar ook door streng-Anglicaansche woordvoerders. O. a. is de heer Balfour, de Staatssecretaris voor Ierland, opgekomen tegen de beschuldiging, dat het gouvernement de belangen van het Protestantisme schaadde. De koningin van Engeland, zegt de minister, is de souvereine van het grootste Protestantsche Rijk onder de zon, maar zij heeft tal van Katholieken onder hare onderdanen, en het is zeer natuurlijk, dat zij zoowel in het belang van dezen als van haar geheele Rijk, zich in betrekking stelle met het opperhoofd der Roomsche Kerk. Het meest doorslaande tegenargument — niet het krachtigste als logisch bewijs, maar, als zakelijk, het meest geschikt, om het volk van de verborgen politieke strekking Gladstoniaansche agitatie te overtuigen, — wordt den liberalen leider geboden, wanneer de heer Balfour hem voor de voeten werpt, dat Gladstone zelf principieel reeds lang op hetzelfde standpunt staat dat de regeering thans heeft ingenomen en hij nu bestrijdt : want toen hij eerste-minister van het Vereenigd Koninkrijk was, heeft hij zijn gouvernement bij het Vaticaan doen vertegenwoordigen door den heer Errington.

Dit argument zou den liberalen het zwijgen opleggen, indien zij van hunnen kant niet konden antwoorden, dat de tories juist toentertijd zich ten krachtigste tegen die zending gekeerd hebben.— Zoo ziet men, dat alle sekten en partijen, hoezeer zij de Katholieke Kerk mogen vervolgd hebben, haar steun gaan verzoeken, zoodra zij zelven gevoelen, de hulp dier zedelijke reuzenmacht noodig te hebben.

Griekenland.— Het Grieksche ministerie heeft zich gereorganiseerd. De portefeuilles van oorlog en onderwijs zijn aan nieuwe titularissen afgestaan. De heer Trikoupis heeft zich alleen met de leiding der financien belast en de portefeuilles van binnen en buitenlandsche zaken den heer Dragoumis opgedragen. Men is met deze regeling zeer tevreden en had alleen gewenscht, dat het ministerie van binnenlandsche zaken een specialen titularis hadde gekregen. De verdeelheid onder de oppositie neemt toe. De heer Delyannis wordt zelfs door zijne oudste vrienden verlaten, en er is weinig kans op verzoening. Het kabinet wint dientengevolge voortdurend terrein.

—Een afgelegen klooster bij Stroncone, in de provincie Perugia, is door drie roovers overvallen en leeggeplunderd. Vier mon-niken zijn gedood.

Servie.— Volgens de *Pol. Corr.* zal de gewezen koningin Nathalie in Rusland een schismatiek vrouwenklooster stichten, waarvan zij abdis zal zijn. Twee derden van haar vermogen zou zij aan dat doel besteden, en het overige bestemt zij voor haren zoon, koning Alexander.

Afrika.-Mgr. Lavinhac, regulier overste van de Societeit der Missionarissen van Algiers, die op de terugreis is naar Algiers, brengt met zich een aantal jonge Christen-negers mede, die hij in Europa tot geneesheer zal laten opleiden, daar de zwarte geneesheeren in de Afrikaansche binnenlanden zeer gezocht zijn en onder sommige omstandigheden dikwijls meer nut kunnen verrichten dan missionarissen.

Amerika.— De staking op den New-York — Central-spoor weg is geëindigd, doordien de *Knights of Labour* (de algemeene werklieden vereeniging, die de staking georganiseerd had) geen steun vond bij de vakvereenigingen. Inzonderheid de machinisten-vereeniging weigerde medewerking, uit wraak dat de „Ridders van den Arbeid" verleden jaar haar hunne hulp hadden ontzegd in de staking op den Quincy spoorweg.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibi dia 5 di Setiembre.

Paris. - General Boulanger di-ci, koe el tabatin algun entrevista [illegible] di Paris, ma sin recibi ningun [illegible] si, di persona desconocida.

Londres. — Segun avisonan [illegible], soldanan turco a expulsa un padre franciscano fo di Palestina.

Viena. — Rio Danubio ta sali [illegible], masjá propiedadnan ta bao di agua.

Madrid. - Peral no a jega Madrid, segun nan a spera. Nan ta bisa koe ministro di marina ta sigura, koe ta mas mehor koe el no a bini p'awor. Segun comision técnica nan por bien traha barcoe di bao di agua bao di direccion di e mes oficial, aiin di mira si por tin probabilidad di bon resultado.

Recibi dia [illegible] di Septiember.

Paris. - Rochefort ta sigura koe [illegible] di Carnot pa presidente, Clemenceau a bisa koe si [illegible] Ferry a sali elijí, auto [illegible] tabatin un lamantamentoe. Clemenceau ta nenga, koe él a papia tal cos.

Mr. Carnot a bira bon.

Londres. — Incendio na Salónica koe a causa horror: Catedral i [illegible] mil cas a kima: mitar stad ta destruí.

Roma. - Crispi dici dia Concejo, koe presencia di escuadra francés na Spezzia lo ta perjudicial pa politica exterior i koe Alemenia lo no ta contentoe.

New-York. -Di Guatemala nan ta bisa, koe pueblo a reuni dilanti di embahada americana i a amènazá: ministro a manda tropa bai protejé e legacion.

Madrid. — Ministro di estado ta preocupa riba conducta di Francia den e asuntonan di Marruecos, koe segun él ta perhudicial pa Spanja.

Emperatriz di Austria ta spera awe na San Sebastian.

Nan a manda un barcoe di guerra na Melilla: concého di ministronan a toema toer medida pa caba coe e disgusto ayi.

Canovas a yega Granada. Na bankete di diputacion di la Victoria, Canovas a haci un discurso, haciendo algun declaracion politica di importancia; un dje gruponan koe tabata ayi, a manifesta Canovas su enemistad, ma Gobierno ta desmenti e manifestacionnan.

Paris. -- Dos tren a dal coe otro i tabatin 4 morto i masjá hendé herida.

Mr. Laguerre, boulangista, ta reconoce e relacionnan dje general coe conde di Paris.

Na consecuencia dje asunto Boulanger, Rochefort i Thebaud a bringa na Hoelanda; e di dos a sali herida.

Un boelamentoe di dinamit na la Rochela a heridá i mata masjá hende.

Rio Danubio ta bai bahando.

Honor moestra na escuadra inglés na su salimentoe fó di Toulon.

Madrid. — Peral tabatin un conferencia coe ministro di marina.

Na próxima eleccionnan, carlistanan ta resuelto di luchá.

Courantnan ta ocupa nan coe e reformanan di tarifa di Cuba: *El Imparcial* ta defende e reformanan.

Gran recepción pa Sagasta prepará pa fusionistanan na Barcelona.

Awe nan a trata den Concecho di ministronan riba e reformanan proponé pa Mr. Azcarragras riba servicio militar obligatorio, i pagamentoe solamente pa esaan koe ta bai colonia.

Senado a aproba e tarifanan di aduana koe a establece derecho riba sucoe superior.

Recibi dia 10 di Setiembre.

Madrid.—Canovas a jega dia s. Nan a leza den Concecho supremo e informe técnico koe Peral a presentá i tin gran secretoe warda ayí riba.

Mes cos koe emperador Wilhelm, Canovas, presidente di Concejo, a declara él mes partidario di politica socialista i él ta bisa koe libre cambio ta causá muchoe perhuicio na obreronan.

New-York.--Senado a aprobá e diferencia riba derechonan, esta, tres décimo di cent pa sucoe di 13 grado i seis décimo pa es koe tin más di 16 grado hoelandés.

Recibi agora

Paris. - Mermey i Bruyère a duelecre riba cuestion Boulanger. Bruyere a sali heridá. Nan ta bisa, koe Bruyere a usá trampa den bringamentoe.

Tropanan di Dahomey a socta Eglesnan: nan a distrai diferente pueblecito i cohe un gran numero di prisionero.

Londres. -- Un *reporter* di N. Y. Herald ta participa koe el tabatin un *interview* coe conde di Paris koe ta reconocé, koe e noticianan di *Figaró* ta bon funda. Sin embargo él no kier docna ningun particularidad.

Madrid. — Liberalnan ta pensá Canovas di grandi tolerancia pa Carlistanan koe ta conta di ser representa den Cortes pa 30 dipetado.

Nan ta bisa koe tin cierta negociacion den manoe entre R[illegible] i e actual gabinete.

OPROEPING.

Al degenen, die iets te vorderen hebben van of verschuldigd zijn aan wijlen Mev. Wed. J. A. Scheidelaar-geboren Kleindorp, worden hierbij verzocht, binnen eene maand, hunne rekeningen in te zenden of het verschuldigde te laten betalen ten kantore van den ondergeteekende.

Curaçao 11 September 1890.

J. H. M. ELLIS.
Executeur

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao.